СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 243. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, четвер, 12-го грудня 1946. No. 243. NEW YORK and JERSEY CITY, Thursday, December 12, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свобода": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ДІЙСНІ ВИГЛЯДИ НА ПОКІНЧЕННЯ ПРОМИСЛОВОЇ ВІЙНИ

Президент Труман і сенатська републиканська більшість підготовили плани для приспішення робітничого законодавства заки ще прийде новий заколот у вугілляній продукції в квітні 1947 р. Водночас Конгрес Промислових Організацій переняв провід у кампанії за нову підвишку платень, яка має розпочатися негайно. Краєве Товариство для Планів, складене з представників сільського господарства, бизнесу і робітничих комітетів, відбуло дводенні нараду у Вашингтоні й оприлюднило свою „декляpацію взаємозалежности". Декларація має на цілі положити кінець „сліпій промисловій війні" і покласти основи під „новий кодекс поведінки економічних груп". Конференція присвятила найбільше часу на придумання способів для заведення промислового мира, але такого „мира, який був би згідним з достоїнством людини".

СУД НАД ЗЛОМАННЯМ МАЙНЕРСЬКОГО КОНТРАКТУ ВІДЛОЖЕНИЙ.

Між адвокатами Джана Л. Луїса і генеральним прокуратором Тамом С. Кларком прийшло до порозуміння, щоб відложити судову розправу над питанням, чи Джан Л. Луїс поломив майнерський контракт, заключений з секретарем внутрішних справ Дж. А. Кругом. Дистриктовий федеральний суд мав би розбирати це питання аж після того, як Найвищий Суд Злучених Держав вирішить відклик Луїса від засуду федерального суду за погорду суду. Підписану обома сторонами угоду в справі відложення процесу внесено до дистриктового суду у Вашингтоні.

ДЕНЬ ХАРТІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ.

Президент Труман видав прокламацію, щоб неділю 15 грудня проголосити як День Хартії Прав Людини („Бил оф Райтс") на згадку 155-ліття принятя цеї Хартії в Америці. У прокламації взиває президент населення Злучених Держав до „святочного передумання наших вольностей і найновішу світову боротьбу, щоб зберегти ці вольности від знищення". Президент пригадує, що десять перших поправок, доданих до конституції, творять Хартію Свобід і гарантують американському народові свободу релігії, свободу слова й зібрань і свободу прохань за поправу відносин".

НАЙШЛИ ОРГАНІЗАЦІЮ НА ГІТЛЕРІВСЬКИЙ ЛАД В ДЖОРДЖІЇ.

Генеральний прокуратор стейту Джорджія Евген Кук предложив урядовий звіт губернаторові Елисові Арналові, що організація Коломбіянс підготовила все потрібне до викликання перевороту і настановлення уряду на націстівський лад в цілій Америці. Коломбіянс мали між іншими цілий арсенал зброї і военних матеріялів. Вони мали вимордувати наперед нігрів і жидів, а опісля настановити владу білої раси. Прокуратор каже, що має докази, що Коломбіянс мали звязки з Гітлером у Німеччині ще в передвоєнних часах.

ПРОБА З РАКЕТОВИМ ЛІТАКОМ.

Команда Повітряних Сил Армії перевела пробний полет ракетового літака в Каліфорнії. Літак мав летіти зо швидкістю 1,700 миль на годину, але летів лише зі швидкістю 550 миль. Не зважаючи на це, команда вважає це за успіх, бо це перший літак, порушуваний ракетою.

ЗМІНИ В ПОЛІЦІЇ В ДИСТРІКТІ МАРКАНТОНІЯ.

Ціла смуга нюйорського Істсайду підпала під строгу провірку поліції внаслідок вбивства вчасі виборів републиканського партійного урядовця Скоторіджія в окрузі конгресмена Віта Маркантонія. Крім цього в самій організації поліції в цій полосі пороблено важливі зміни, а поліційний інспектор конгресової округи Джан Дж. Де Мартіно подався на пенсію. Все те вказує на якісь відкриття у звязку з діяльністю комуністичного ставленника Маркантонія.

ПОМЕР ПИСЬМЕННИК ДАМОН РОНІОН.

Загально знаний газетний колюмніст і автор популярних оповідань з нюйорського Бродвею, Дамон Роніон, помер у вівторок 10 грудня в шпиталі Мемоpіял Госпитал у Ню Йорку. Він мав 62 літ. Перед смертю втратив цілком голос. Роніон походив з Канзас, а перед смертю був справжнім багачем, хоч жив усе між невибагливим товариством. У своїх писаннях він брав теми з ґенґстерського життя на лад звісного автора оповідань О. Генрія. Хоч був письменником, то все любив заняття газетного репортера. Щоб дістати теми до своїх писань Роніон постійно жив в товаристві босяків, приймав їх гостинно в своїй хаті, а часто теж переводив з ними цілі ночі у ресторанах.

Републиканці за затримання военних повновластей президентом

Републиканська більшість у конгресі у приготованні до обняття проводу в справах законодавства, прийшла до висновку, що треба надалі зберегти военні повновласти для президента і щойно постепенно їх касувати. З доручення будучого предсідника палати репрезентантів Джозефа В. Мартина провірив ці повновласти конгресмен Ирл С. Луїс з Огайо і оприлюднив свої завваги. Він твердить, що военних „сліпих" повновластей є около 500 з часів обох воен. Деякі з них такі, що на їх місце треба б щойно скласти нові закони, як напр. повновласть про набирання армії. Таксамо організація повітряної сили оперта на военних повновластях президента і тому не було б ні мудро ні побажаним, щоб ці повновласти тепер зносити.

ПЕРЕДБАЧУЄ, ЩО МОЛОТОВ СТАНЕ НОВИМ ПРЕМІЄРОМ В СОВЄТАХ.

Вашингтонський кореспондент щоденника Герлад Трибюн Джозеф Алсоп звертає увагу на несподівані переміни в совєтській політиці і приходить до висновку, що вони є вислідом внутрішного ослаблення Совєтського Союзу, а крім того наслідком неуступчивості секретаря стейту Бирнса і британського міністра закордонних відносин Бевина. Така переміна політики може йти впарі зо зміною на відповідальним становищі в Совєтах. Тому Алсоп приходить до висновку, що Молотов обійме становище премієра в Совєтах на місце Сталіна, про якого пишуть, що він хворий.

ЛЯ ҐВАРДІЯ УСТУПИВ ЗІ СТАНОВИЩА ДИРЕКТОРА УНРРА.

Бувший посадник Ню Йорку Фіорельо Ля Ґвардія, який став генеральним директором УНРРА на місце Лімена, уступив зо свого становища на шостому засіданні ради УНРРА у Вашингтоні. Перед уступленням він предложив звіт із своєї праці і виголосив одногодинну промову. У промові заявив, що він не знає нічого про те, наче б в УНРРА хтось вів якусь політику допомоговими фондами або харчами.

ВИВІЗ ХАРЧІВ З АМЕРИКИ ЗМЕНШИТЬСЯ.

Зогляду, що в Европі говорять безупину про війну, европейські краї розвивають енергійну діяльність, щоб плекати свої харчові продукти і бути незалежними від постачання харчів з Америки. Оце й причина, чому треба надіятися зменшення вивозу харчів з Америки. Такий погляд висловив підсекретар рільництва Норис Е. Дод на конвенції Федерації Фармерського Бюра у Сан Франсиско.

„Незалежність" України та совєтська „свобода народів" в оцінці американського редактора

Відомий американський публіцист Юджін Лайонс, специяліст в совєтській історії та в совєтських справах, помістив в Ню Йорк Ворлд Телеграм статтю, аналізуючи совєтську націольнастеву політику, совєтську „свободу народів" та зупиняючись теж на резеклямованій Совєтами т. зв. „незалежності" України. Автор твердить, що говорити про національну свободу і рівність у Совєтському Союзі, належить до більшого безглуздя, чим говорення про будьяку іншу свободу в совєтській країні. В Совєтському Союзі існує рівність всіх народів в поневоленні, в тюрмі. Їм дозволяється в найкращому разі говорити рідною мовою, носити свою ношу, але тільки так далеко, якщо це не противиться комуністичним прінціпам і політиці. Якщо там культура будьякого народу йде в розріз з комуністичною „ґенеральною лінією", тоді цю культуру безпощадно нищиться. На місці царської політики „русифікації" прийшла така сама, якщо не гірша політика „совєтизації" усіх не-російських народів, при чому пропаганда і терор є засобами. В дальшому автор розправляється з „політичними свободами" поодиноких народів і твердить, що рівність всіх народів в Совєтському Союзі існує тільки в тюрмі. Теоретично „автономні" республики мають право навіть відірватися від Союзу, але найменша спроба в цьому напрямку оозначає кару смерти. Тюрми і концентраційні табори заповнені українцями, поляками, татарами, грузинами, обвинуваченими за „націоналістичні ухили". Між ними є теж багато жидів та сіоністів. Автор твердить, що кожний зі 48 американських стейтів має далеко більше автономії в керуванні своїми справами, ніж т. зв. „незалежні" совєтські республики. Було б смішно, твердить автор, порівнювати Україну, чи Білорусь з будьякою британською домінією щодо політичних прав.. В Совєтах цілим життям керує на ділі Центральний Комітет російської комуністичної партії, що постійно вистрілює навіть комуністів та комуністичних провідників інших, неросійських національностей. Від 937 р. „незалежна" Україна не має українця премієром. Тому що українські національні почування є глибокі, Кремль волить не рискувати — стверджує автор і додає: „Цілу комедію можна оцінити на підставі факту, що сьогодні міністром закордонних справ Білорусі є українець". Єдиною всемогучою владою в Совєтському Союзі, по думці автора, є російська комуністична партія і тайна поліція.

"ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ" В О.Д.; АНГЛІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗНЕСЕННЯ ПРАВА ВЕТА В СПРАВАХ СВІТОВОГО РОЗЗБРОЄННЯ.

Представник Великої Британії в О.Д. вніс пропозицію про негайне встановлення міжнародної надзірної агенції, в якій не було б жодного права вета та яка мала б всі повновласті висилати своїх агентів до кожної країни з мметою провірювати військову силу та її озброєння. Ця далекойдуча пропозиція була змісця відкинена совєтським міністром Молотовом. Запропонована британцем агенція мала б бути підпорядкована Раді Безпеки, але не підлягала б жодному праву вета. Підчас дебат на цю тему прийшло до всіляких „драматичних моментів". Британський представник, прочитавши повільно і два рази свою резолюцію, заявив, що „це є великий день" для Обєднаних Держав. Молотов, видвигаючи свої застереження, вважав, що перед прийняттям цеї резолюції треба було б раніше змінити чартер О.Д., яким признається право вета великодержавам в Раді Безпеки. Британський представник видвигнув свою пропозицію безпосередньо і у відповідь на пропозицію Совєтів, щоби міжнародну контролю військової сили поширити теж на озброєння. Американський представник Там Конелі заявив, що коли буде встановлена відповідна міжнародна контрольна агенція, Америка погодиться на контролю „кожного багнета, кожної гармати і кожної іншої — кожної іншої — зброї". Совєтському представникові він поставив запитання, чому Совєтський Союз так завзято противиться контролі військової сили в себе дома. В теперішній формі Америка не погоджується ані на совєтську, ані на британську пропозиції, домагаючися прийняття резолюції в такій формі, як її визначив відповідний підкомітет.

ВЕЛИКА ЧВІРКА ВИРІШИЛА СПРАВУ ТРІЄСТУ.

Рада міністрів закордонних справ Чорирьох Потуг вкінці вирішила справу режіму вільної території Тріесту, яка була довго „кісткою незгоди" на Мировій Конференції в Парижі та на засіданнях Ради закордонних міністрів. Досягнено теж дальшого порозуміння в мирових договорах з Італією, Мадярщиною, Румунією, Болгарією і Фінляндією, хоча міністри не могли погодитися щодо одного пункту: Американський і британський представники обстоювали думку, щоби до мирового договору додати клявзулю, яка дозволяла б цивільним літакам на випадок потреби приземнюватись на будькій території з метою ремонту. Совєтський представник противився такій клявзулі. Черговим предметом нарад Великої Чвірки мали б вже бути вступні розмови на тему мирового договору з Німеччиною.

СПРАВА ГРЕЦІЇ В РАДІ БЕЗПЕКИ О.Д.

Грецьке зажалення до О. Д. на совєтських сателітів Альбанію, Югославію та Болгарію за піддержування комуністичних заворушень в прикордонних зонах Греції, було предметом нарад Ради Безпеки дня 10-го грудня. Рада Безпеки занімалась докищо тільки формальною сторінкою зажалення та відкинула совєтське домагання, щоби в цій справі признати Болгарії і Альбанії рівність в дебатах.

БРИТАНСЬКИЙ УЛЬТИМАТ ДО АЛЬБАНІЇ.

Британський уряд вислав урядові Альбанії ультимативну ноту з обвинуваченням за „обдумано ворожий акт" проти Великої Британії, що проявився в постійному закладанні мін в проливі Корфу, в наслідок чого два британські винищувачі були важко пошкоджені, а 44 особи втратили життя. Англія домагається вияснення до 14 днів. Якщо таке не прийде, або буде незадовольняюче, Англія предложить справу Раді Безпеки О. Д., як поважну загрозу міжнародного мира й безпеки.

ВІЙНА В ІРАНІ.

В Ірані почалась громадянська війна, познаки якої можна було спостерігати вже від деякого часу. До непорозумінь дійшло між центральним урядом в Тегерані та автономною провінцією Азербейджану на кордоні зі Совєтським Союзом та уряд якої є під сильними совєтськими впливами. Центральний уряд вислав до цеї провінції військо з метою наглядати над правильністю заповіджених виборів та берегти спокою. Азербейджанський прокомуністичний уряд дав своїй поліції та військовим організаціям наказ спротиву. Бої почались. Чотири колони центральних віськ перейшли кордон Азербейджану та зайняли більше містоМіянег. Події в Ірані є предметом великого міжнародного зацікалення, при чому Совєтський Союз піддержує автономний уря Азербейджану, а західні великодержави признають праву центральному урядові.

ЩЕ ОДИН „ПРЕДСТАВНИК" УКРАЇНИ.

Економічна та Соціяльна Рада О. Д. на спеціяльному засіданні дня 10-го грудня іменувала цілий ряд членів своїх поодинoків комісій. Совєтська Україна належить до 4 комісій: статистичної, фіскальної, людських прав та популяційної. Імен „представників" України в статистичній і популяційній комісіях не подано. В комісії людських прав „заступатиме" Україну Г. Д. Стадник, а у фіскальній комісії якийсь І. Толкунофф. В першому виказі „представників" України до О. Д. цего Толкунова не було.

ЗАКІНЧИЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ЮНЕСКО.

В Парижі закінчилася перша генеральна конференція ЮНЕСКО (Виховної, Наукової та Культурної Організації О. Д.) ухваленням буджету Організації у висоті $6,950,000. Американський представник Арчібалд МекЛіш на закінчення заявив, що „ЮНЕСКО є важливішою від Соціяльної Ради, Ради Безпеки і від будьчого іншого в світі"..

НЕСОВЄТСЬКА РОБІТНИЧА ОРГАНІЗАЦІЯ В БЕРЛІНІ.

Американське військове управління дало дозвіл на створення в своїй зоні Берліна окремої робітничої організації поза юрисдикцією т. зв. ФДҐБ (Фраер Дойчер Ґеверкшафтсбунд — Вільний Німецький Робітничий Союз), який в совєтській зоні обєднує всі робітничі юнії. Перше зібрання нової робітничої організації має відбутися в найблищу неділю.

„КЛАСОВА БОРОТЬБА" В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ.

Відомий совєтський соціолог проф. Ґ. Ґак пише в „Правді" з 9-го грудня, що класові різниці в Совєтському Союзі зменшені, але не усунені. Він твердить, що між поодинокими суспільними прошарками в країні нема, вправді, антагонізму, але існують ще розбіжності між робітниками і селянами та між цими двома верствами й інтелектуалами.

ГОЛАНДСЬКО-ІНДОНЕЗЬКИЙ ДОГОВІР.

З Ґаґи повідомляють, що голяндський уряд затвердив відомий проект договору Шерібона, що має бути вступним до незалежности Індонезії. Договір ще мусить бути затверджений парламентом.

ЕСПАНСЬКА РЕАКЦІЯ НА РІШЕННЯ О. Д.

З Мадриду повідомляють, що у звязку з резолюцією комітету Загального Зібрання О.Д. до справ політики й безпеки, яка закликає всіх членів О.Д. відкликати голов своїх дипломатичних місій з Мадриду, в столицях всіх еспанських провінцій відбуваються демонстрації проти О. Д., як це вже було в Мадриді. Еспанська преса друкує резолюцію комітету О.Д., не додаючи коментарів. В статтях звертається увагу, що за цілою справою криється Совєтський Союз та рівночасно вказується на розбіжності між самими союзниками. Голови закордонних представництв ще не одержали жодних доручень у звязку з резолюцією. Вважається, що резолюція в нічому не змінить ані положення, ані становища Еспанії.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

БІЛБО Й БІЛБОЇЗМ

З усіх американських політиків-демагогів наносить у світі нашому краєві й цілому американському народові чи не найбільшу шкоду таки Теодор Г. Білбо, сенатор з Місісіпі. Саме тепер розбирає сенатська комісія справу його поновного вибору сенатором, але так виглядає, що він таки готов залишитись у сенаті ще й третім наворотом. Що це значить, пізнати найкраще по тому, що така поважна індівідуальність як сенатор Тефт назвав не так давно присутність Білба в сенаті — „ганьбою для сенату", обстоюючи сенатське право виключити з своїх рядів того роду особу більшістю двох третіх голосів.

Білбо зістав вибраний тим разом дуже малою більшістю голосів, яка виносила всього коло 4,000 голосів. Та є безсумнівним фактом, що й цей вибір наступив тільки тому, що в стейті, де нігри становлять більшість, білі сторонники Білба та його расових упереджень вживали залякування, побиття та інших того роду методів, щоб не допустити чорних до голосовання. Демократична Партія, що є на полудні домінуючою, в практиці не дає нігрим можливости користати з горожанських, виборчих прав, а Републиканська Партія не має там ніякої сили. Отсей нездоровий стан, який поборюють на полудні всі поступові білі, як демократи, так і републиканці, використовують такі демагоги як Білбо для своїх політичних цілей і особистої карієри.

Білбо обрав себе чемпіоном „білої раси", а зокрема ще й англо-саської, проповідуючи її „вищість" на зразок науки Гітлера про „вищість" німецької раси. Видно, що цей „білбоїзм" в Місісіпі поплачує, коли Білбо, бідак з походження, пливе на верхах політичної карієри уже 33 роки, хоч в тому часі приходилось йому сидіти і в тюрмі. Він же ж відомий з різних хабарницьких історій та скандалів, головно з жінками. Саме те, що, не зважаючи на неславу, він був кількома наворотами стейтовим сенатором, губернатором та сенатором Злучених Держав, збільшає ту „ганьбу", про яку говорив сенатор Тефт.

Білбо завдячує свою карієру ще й зручному крутійству. Він уміє знаменито грати на людських пристрастях, упередженні й темноті. У боротьбі з противником не перебирає у ніяких засобах, цілком так, як це робили націсти, чи як роблять вихованці Кремля. Звичайно не виправдує себе за злочини, які йому закидають, а тільки приписує їх своїм противникам.

Найгірше у тому всьому, що на Білба покликується дуже часто комуністична пропаганда і після його діяльности та його висказів судить цілу американську демократію, що веде боротьбу з тоталітаризмом. Білбо є лихом, є він американським недомаганням, але ніколи Америкою, бо ця постійно бореться з білбоїзмом в культурний і законний спосіб у твердому переконанні, що йому таки прийде кінець.

НА ДЕННЕ СВІТЛО!

Звідомлення італійської поліції, що вона відкрила нову систему большевицької підпольної акції, вказує, що світ не повинен приймати за правду мирові заяви советських дипломатів, звернені до світа з Москви чи через Організацію Обєднаних Держав. Система „тройки", тобто комуно-большевицьких ячейок, складених з трьох осіб, лише вказує на удосконалення потайних затій московського комунізму у підготові до нової війни. Наказ, щоб члени „тройки" поповняли самогубство на випадок приловлення перед часом пригадує на це, що большевики є однаково строгі супроти цих, яких вони хочуть зловити під своє ярмо як і супроти цих, хто має ловити.

Оці вісті про підготову большевиків здобути Італію під свою владу потверджують лише існування урядового комуністичного плану на здобуття світа, який оприлюднив Вилйем Генрі Чемберлин у своїй недавно виданій книжці **„Блупринт фор ди Ворлд Конквест"** і в якій автор подрібно виказав цей план на основі документів зладжених самими комуністами і їх провідниками з Москви. Чемберлин виказує, що комуністична філософія основана на залізних доґмах, та що вона є підставою до кінцевого тріюмфу комунізму на цілому світі, згідно з надіями Кремля.

Як переводять большевицькі тайні агенти свої плани для підготови свого панування над Америкою, виказує звіт урядової комісії в Канаді, оприлюднений під назвою **„Ріпорт оф ди Роял Комишен"**, виданий 5. вересня 1946 р. У цім звіті, у формі грубої книги на 730 сторінках, в и к а з а н о як на долоні не лише способи, якими кремлівські агенти оперували в Канаді, але й поодинокі особи та організації, якими вони послуговувалися у своїх намірах для знищення морального ладу, на якім опирає своє існування суспільність і держава. Згадуючи про свідоцтво урядовця советської амбасади в Отаві Ігора Ґузенка, комісія твердить, що він „був без сумніву найбільше придатний свідок і відкрив нам існування конспіративної організації, яка оперувала в Канаді і в інших краях".

Із свідоцтва королівської комісії довідуємося, що большевики насадивши своїх агентів в різних урядових установах в Канаді, роблять це саме і в інших краях, отже і в Злучених Державах. На потвердження цього може служити свідоцтво не меншого знавця комуністичної пропаганди, як предсідника К о м у н і стичної Партії Америки, Вилйема Фостера. Фостер промовляв на засіданні краєвого комітету Комуністичної Партії, що відбулося в неозначенім місці в Ню Йорку, як це сповіщає Ню Йорк Таймс у виданні з 6-го грудня 1946, і тоді сказав, що ліві елементи і ліберали, на яких комуністи рахували і від яких надіялися, що вони при помочі консервативних демократів діпнуть своїх цілей, „тепер поважно здеморалізовані внаслідок зради адміністрації Трумана". Отже ясне: комуністи були так загніздилися недавно в федеральнім уряді Злучених Держав, що вважають неприхильне наставлення Трумана до них за „зраду"!

Щоби нагородити собі втрату, Фостер радив комуністичному синедріонові, що тепер „треба взятися" до вищого роду роботи, ніж та, яку ми досі виказували".

Яка це має бути робота, це очевидно є тайною, придуманою в Кремлі. Одначе Фостер виразно каже, що комуністів треба буде найти при творенні Третьої Партії в Злучених Державах і „відібрати ініціятиву Джанові Л. Луїсові".

Згадуючи про оці припадкові свідоцтва большевицьких затій для використання навіть американського уряду для своїх цілей, **не можна замикати очей на це, чого доконують большевицькі агенти серед американців українського роду.** Ми чуємо п о с т і й н о з большевицьких радіопрограм, ведених в українській мові, н а й ч о р н і ш і клевети, кидані на ввесь український національний рух і на працю американсько-української громади, скеровану для добра Америки або для добра наших кровних братів за океаном. Із большевицьких газет, видаваних українською мовою в Злуч. Державах і в Канаді, віє такою ворожнечею до українського свободолюбного руху, що людина з малою дозою почуття людяности не може повірити, щоб це могли писати люди, що є на волі й з культурою двацятого століття.

Оці зразки повинні спонукати американське громадянство українського роду до присвячування на місцях пильнішої уваги на затії пятої колюмни серед американців українського роду. Ця пята колюмна намагається усіми засобами внести деморалізацію у наше громадянство, щоб таким чином зробити громадян українського роду послушним знаряддям міжнародного комунізму, як теж відтягнути їх від допомоги визвольним змаганням українського народу в Европі.

За збереження рівноваги

Українці своєю вдачою дещо зближені до імпульсивних південно-европейських рас, які в житті руководяться більше пристрастями, чим тверезим розумом та холодним обмірковуванням. Українці теж відомі з широкої скалі почувань, хоча і не так змінливих, як в південних народів, та зі своєї „легкозапальности", що найчастіше кінчається „соломяним вогнем". Це виявляється насамперед серед молоді, „гарячої" вже зі самої природи та якій не завжди допомагає і відро холодної води, що їй впливає на голову життя. Про те, „легкозапальности" не бракує і старшим та досвідченим громадянам, які часто „запалюються" одною чи другою справою, одною чи другою подією, та й собі руководяться більше імпульсами і почуваннями, чим холодним обмірковуванням справи, втрачаючи при цьому так необхідну рівновагу в суспільно-громадському і політичному житті. Молодь має „свої права" й її запал може бути важливою конструктивною силою в суспільному житті, якщо буде збережена відповідна рівновага в практичному поступуванні. Проте, цеї „горячковості" не можна „гасити" другою, протилежною горячковістю, бо тоді, власне, попадається з одної екстреми в другу, до голосу знова приходять антагонізми і пристрасті, а це до нічого доброго не доводить ані у внутрішньо-суспільному, ані в зовнішньо-політичному житті. Рівновага під кожним оглядом мусить бути збережена, головно в таких складних і важких обставинах, в яких опинився український народ взагалі, а нова українська еміграція зокрема.

Від закінчення війни, та головно від часу, як привернено можливості пересилки поштових чи особистих інформацій з европейського континенту, там серед української еміграції спостерігається ту власне горячковість, до речі — цілком зрозумілу, та хвилювання, які з особистого життя переноситься на суспільне і у висліді майже виключається будьяку, можливу в існуючих обставинах, нормалізацію. Цілу ту горячковість, хвилювання та відсутність рівноваги як в оцінці, так і в поступованні наших братів на европейському континенті можна цілком добре розуміти, що ще цілком не є рівнозначне з її виправданням, головно в суспільному житті. Остання війна вивела з колії нормального життя всі народи, вона схвилювала цілий світ, який ще і дальше хвилюється, бо й поверхня моря не успокоюється безпосердньо після бурі. Але це треба собі усвідомити і витягнути відповідні висновки та, якщо вже не втихомирювати, то бодай не збільшувати того хвилювання, що починає межувати з гістерією.

Вже з історії останніх двох десятиліть можна б навести чимало прикладів на всілякі екстреми в українському суспільному житті. Не багато змінилося теж після війни, яка справді повинна була багато дечого навчити, власне під оглядом скрайностей, що повстають внаслідок всіляких психоз, найчастіше безпідставних. Ще не була закінчилася одна війна, як уже почала витворюватися психоза другої і українська еміграція в деяких випадках, власне на базі тої психози, почала не тільки снувати всілякі плани, але й відповідно поступати. З думкою, що „нема часу короводитись", деякі політичні групи почали „організувати", користуючись при цьому методами, які безогляду на час і безогляду на хвилеві успіхи завжди мусять закінчитися невдачею. Обман, хитрість, терор, виключність, „аморальність" і тим подібні засоби „освячені ціллю", могли, наприклад, дозволити Гітлерові й націстам дійти до влади та на деякий час закріпити її і навіть створити величезну силу, але на як довго? Ці самі засоби і методи дали і держать при владі їх большевицьких товаришів, але яким коштом і теж ще як довго?

На подібні прояви серед деяких груп нової української еміграції ціла українська суспільність, а насамперед американські і канадські українці зареаґували відразу на різні лади. Опісля прийшла теж сподівана реакція збоку самої української еміграції в Европі і відносини, виходило б, є на найкращій дорозі до повного оздоровлення, якщо воно в існуючих еміґрантських обставинах взагалі можливе. Проте, існує небезпека, що виступаючи проти одної скрайности можна попасти в другу.

В загальному відомо, що громадське життя нової української еміграції зразу „крутилося" довкруги двох головних політичних груп. На підставі всіляких, часто противорічивих, інформацій відомо, що обидві ці групи вели різноманітні „акції" і „проти-акції", послуговуючись при цьому недопускаємими методами. Нам відомо, як прихильники одної і другої групи викидали себе взаємно з таборів, відповідно до відношення своїх сил, відомі теж методи „стягання податків" і тим подібні „акції". Одна група зразу почала проявляти велику активність, видавати всілякі публікації і пресові бюлетини, а в міжпартійному житті виявилася нетолерантною і вона головно користувалась методами, яких не можна погодити з демократичними прінціпами та які в нутрі одного народу є рішучо недопускаємі. Ця група, а за нею інші, почали теж монополізувати для себе події з революційної боротьби в Україні, намагаючись відповідно „капіталізувати" для своїх партійних цілей геройство Української Повстанської Армії, звужуючи і викривлюючи тим самим загально національний визвольний рух в Україні, як теж без потреби та безпідставно ставляючи себе самих і загал нової української еміграції в ще більш складне положення, бо провокуючи різноманітні ворожі виступи на міжнародньому терені.

Поодинокі групи допустилися теж цілий ряд інших більших і менших промахів і не тільки у внутрішньо-українському житті, але й у відношенні до зовнішного світу. Яскравим прикладом того може послужити відома „афера" зі „спільним" меморіялом так званого Закордонного Представництва УГВР і УНР на Мирову Конференцію в Парижі. Помилок і промахів допускалася не тільки одна група, але й інші і все це, хочби навіть зроблене в найкращій вірі та з найкращими намірами, відбирає кожній окремій групі право на ті претенсії „всеукраїнськости" та „всеобіймаючості", які вони видвигають та обстоюють. Інше діло, що промахів не робить тільки той, хто взагалі нічого не робить і кожну помилку можна б відповідно зрозуміти і навіть виправдати, але під умовою, що вона справді була тільки помилкою, що її автор до неї признається та її більше не повторює. Натомісць тих помилок можна б у великій мірі заощадити українській справі, якщоб громадське життя було побудоване справді на демократичних прінціпах, якщо була б допущена відповідна громадська контроля та якщо будеться брати до уваги насамперед інтерес цілої справи, а не поодиноких груп, а то й людей.

Серед української еміграції в Европі спостерігається без сумніву здорове намагання до створення на демократичних прінціпах відповідного представництва, яке закінчило б партійний розгардіящ, було під в і д п о в і д н о ю громадською к о н т р о л е ю та заступало назовні інтереси української справи взагалі, а української еміграції з її поодинокими політичними групами зокрема. Одна група з цих спільних намагань виломилась і це обовязково її вина, але з того ще далеко не виходить, що нагло ціллю всякого громадського обєднання і всякої громадської роботи має бути виключно боротьба проти цеї групи. Проти неї нагло з усіх сторін видвигається безліч всіляких закидів, а в слід за цим ідуть обвинувачення а дальше обчернювання, яких не посоромилися б і найбільш запеклі вороги українства. Виступаючи проти одної скрайности, зразу ж попадається в другу.

Ми цілком не думаємо цих — назвімо злегка — промахів виправдувати. Але не виправду-

---

Лев Ясінчук.

З УКРАЇНСЬКОЇ СКИТАЛЬЩИНИ

7)

За прикладом Братства почали творити школи і в інших австрійських краях, по таборах удержуваних УНРРА-ою; гімназія, три народні школи й три дитячі садки в Зальцбурщині, одна народня школа й один гімназійний курс в Горішній Австрії, одна народня школа в Стирії, дві народні школи в Каринтії. Що до матеріяльної сторінки, то ці школи неважко вдержати, бо батьки діти й учителі живуть у таборах, де мають сяке-таке удержання й ніяка організація не потребує їх оплачувати. Але зате під ідеологічним оглядом ті школи залежні від наставлення юнрівської управи, яка тяготіє до обєднання шкіл різних національностей. Треба великої пайки зручности й обережности, щоб при такому наставленні задержати чисто український характер шкіл. Крім вичислених шкіл існують по таборах різні перевишкільні курси.

Всі українські школи в Австрії обєднані одним керівництвом та одноцілим нучним напрямком, устійненим на загально- австрійському українському зїзді, що відбувся в Ляндеку 25. і 26. грудня 1945. Всіми школами Братнства та народніми школами й дошкіллями всіх інших організацій в Австрії керує з доручення Братства та Українського Центрального Допомогового Обєднання — Лев Ясінчук. Як видно, нова еміграція розуміє вповні вагу і значення рідної школи й присвячує їй дуже багато уваги. Матеріяльна поміч школам зза моря, хочби вона виходила проти прийнятих там основ, що допомога має йти тільки на тривалі вартости української еміграції в Австрії — конечна. Школа це чи не найтриваліша вартість. Поміч школі була б наділі не самою піддержкою духової культури, але навіть матеріяльною допомогою еміґрантам. Бо коли власник школи буде мати фонди, тоді батьки не потребуватимуть випродуватися з останків на школу, яких уже нема й кому продавати. А знов важко вимагати, щоб у сьогоднішніх часах батько залишив дитину без освіти й збірного виховання.

VI. Думки й настрої скитальців в Австрії.

Людська збиранина з усіх усюдів, з цілої просторої української землі, всяких станів, різного освітнього рівня, різноманітних нахилів, з великою скалею характерів та уподобань, — має тут, на чужині перетворитися в один моноліт. „Має..." Це очевидно тільки ідея, яку повинна здійснювати українська еліта. На цю тему появлялися в Інсбруцьких „Недільних Вістях" статті суспільного змісту автора цих рядків з оцінкою теперішньої еліти на скитальщині в Австрії та з пляном, по якому требаб и повести виховно-усуспільнюючу роботу на еміграції. В тих статтях виказані суспільні пороки еміграції та визначена й черговість дій, починаючи від виховання молоді до загально-суспільних напрямних, по яких треба би повести зусилля, щоб не дати скитальцям зледащіти, зійти внівець, щоб їх зберегти морально й фізично вартними як будучий вприск здоровля для рідної землі.

Найнебезпечнішим явищем, що нівечить скитальців морально, це брак зайняття — постійного, втомлюючого. Бо таке зайняття, що його давали донедавна табори, навіть неважко назвати зайняттям: позамітати деколи долівку бараку, визбирати покидані відпадки по дворі, чи деколи заграти в футбол, поспівати, чи відограти ролю в аматорській виставі, — не дасть осібнякові повного вдоволення. Вправді деякі користають з перевишкільних курсів, поважніще жіноцтво займається дітьми,ріднею, але решта — за виїмкою чинних вчителів, чи тих, що працюють по українських установах, або тих, що на роботі в баверів, скитальці розпоряджали вповні зайвим часом, на байдикування, на вилігання, картограйство, самогонці — словом на неробстві. Навіть починати нема що, бо бібліотек нема, ніхто не привіз з собою книжок, а всяке товариське життя неможливе серед злиднів у спільних помешканнях, де живе подекілька родин, що зводять баталії за те, котра господиня має наперед покласти свій горщок на палевисько. В такій атмосфері процвітає пльоткарство, виростає взаємне недовіря (часто вповні виправдане) до осіб, покликаних до завідування тим чи іншим, молодь нівечиться, живе безконтрольно, деколи майже самостійно, родяться діти, часто відразу сироти без батька. Тому й не від речі буде мимоходом сказати, що це не був якраз такий щасливий помисл давати першенство на віззд до Америки тим сиротам, яких мами будуть „авангардом" української еміграції та її представниками. Є багато цінніших людей, яких треба було в першу чергу зберегти. А діти зберігаються краще у власному гурті, у широкому середовищі, ніж відокремлено.

Серед таких відносин треба дати упуст думкам. Йдуть широкі балачки завжди про одне: буде війна чи ні; швидко чи задовго. Очевидно, коли війна буде, то хто її виграє. Українських в о я к і в держать у полоні; чому? Видно, що їх треба. Приходить поновно комісія силувати на виїзд, „на родіну". Всіх перевезуть до Америки й Канади; ні, всіх до Південної Америки; ні, до Африки; до Австралії, до Нової Зеляндії. УПА робить великі поступи, вже добиває Польщу, розсаджує Союз. А то заводять балачки на тему: будуть пакети Червоного Хреста, чи ні; коли дадуть цигаретки, що буде на обід і т. п. Інші „специ" заводять розмови про передбачувані бариші, обговорюють способи, як добути й пустити потрібний крам.

(Далі буде).

Англійська преса про Україну

(жовтень, 1946).

Глесгов Гемролд в статті про „Відбудову України" пише про відбудову зруйнованої війною нашої країни. Головна вулиця Києва, Хрещатики, дуже подібна до „Віа Імперо" в Римі. В Києві, як і в інших містах СССР відбудовують большевики насамперед урядові установи, цебто станиці, звідки, мов в кулаці тримають населення. В українському місті можуть бракувати мешканеві будинки, фабрики можуть ледві підноситися з руїн, але будинки місцевого Совета, червоної армії і головна кватира Компартії, вже існують. Найбільше совєтчикам бракує людської сили і сирівців. А найбільшою журбою України є проблема харчування. Колхози зрйновані і навіть на весну не потраплять заступити в постачанні УНРРА. Особливо забракне мяса і товщу. Чи хліборобство хутко стане на ноги, залежатиме від того, чи в 1947 році матиме Україна потрібну скількість тракторів.

Патріот в статті „Невільницька праця в СССР", пише, що „російське й українське населення територій, окупованих німецькими арміями, дуже потерпіло від війни. В многих місцевостях наїздників вітали мов спасителів від незносимого совєтського ярма, а в наслідок того, населення тих районів зазнало суворих репресій. Населення цілих районів було засуджено на депортацію і примусові роботи. Дальше прийшла черга бувших военнополонених російської армії, які, разом з совєтськими підданими, що втікли з Росії після поразки німців, видавалися англо-американцями большевикам згідно з умовою в Ялті. Многі тисячі тих нещасних жертв гітлеризму і сталінізму були на місці розстріляні в Німеччині або в Австрії. Решту погнали до концентраційних таборів. Міліони примусових робітників постачають теж Росії новозвойовані країни Европи. А всю цю армію рабів уживає Москва на своє дозброєння. Очевидно проти Заходу.

Таймс в статті про відносини в Румунії під російською окупацією, пише м. ін.: „стара політична поліція, Сікуранца, існує дальше, лише їй в додаток приділено нову організацію, Спеціяльну Службу Безпеки, а її головою є секретар кабінету премієра, комуністичний провідник Боднараш, який є правдивим паном і володарем Румунії. Цікавий збіг обставин, завважає **Таймс** що Боднарош є того самого національного походження, що й покійний провідник румунських фашистів (Залізної Гвардії), Кондреану. Обидвох батьки були українці з Буковини. Як відомо, начальник королівської охорони батька теперішного короля, Морозув, теж був українець з Добруджи. На його совісті лежала кривава розправа з Залізною Гвардією, вінже ж був головним спричинником замордовання самого Кодреану, і його ж в свою чергу замордували залізногвардисти під час своєї короткотривалої революції, здушеної ген. Антонеском з допомогою німців. **Таймс** стверджує, що румунський уряд зненавиджений людністю за економічну руїну, за тягар російської окупації і за режим терору.

Юніверс доносить, що сто тисяч українських грекокатоликів, що покинули Закарпатську Україну, тікаючи перед москалями, розташувалися в Судетах, в північній Чехії і в Моравії, де їм нібито забезпечена свобода віри. Їх єпископом є Гойдич, апостольський адміністратор укр. дієцезії в Пряшеві.

Дейли Телеграф доносить, що університети на Україні і багато шкіл зруйновані, число студентів дуже зменшало.

Лайф ов Фетс приносить звіт з діяльности Російського Місійного Т-ва в Польщі про труднощі пропаганди Євангелія в цих районах, про брак його в українській, польській і російській мовах.

Фрі Юроп приносить статтю Антонія Лопатинського „Клімат і границі в Сх. Европі. Автор налагається довести, що кліматична й культурна границя між Европою і Московщиною збігалася з східною границею історичної Польщі з XVIII. віку. Автор зачисляє до Заходу і Україну, але анонімово, як частину Річи Посполитої. Доказ його поверхові і нестислі подані факти. Напр. під Лігницею билося проти татарів німецьке лицарство, не польське. Про спротив князівської України татарині — автор не згадує. Неслушне твердження, що „шляхетні звичаї і традиції середновічного лицарства ніколи не могли проникнути на схід від границь старої Річи Посполитої польської". Бо ще від часів „Слова о полку Ігоря" і перед ним, зберігла Україна ці традиції західноевропейського лицарства аж до кінця XVIII. віку і то не лиш західня, але і східня Україна (Слобожанщина), що ніколи не була під владою Польщі. Нічим іншим, як культом лицарських традиційу, є і культ козацтва, що й досі не вмер на Україні. Оповідає автор і про те, як Польща — під час інтерегнума в Московщині по смерти Івана Лютого, взяла Москву „разом з литвинами, білорусинами, волиняками і українцями". Нащо ця тенденція представляти наш нарід як мішанину несвідомих своєї національности племен? Ця тенденція мало помогла Польщі перед війною, коли вона винаходила в своїх границях такі „народи", як гуцули, поліщуки, православні і тутешні. Не поможе й тепер. Ідея відбудови історичної Польщі з поляками як „геррен форьлком" і під їх проводом іншими „племенами" — є ідея мертва, а спроба її здійснити завше ішла на користь Москви.

Глесгов Геролд в статті „Закон Міністерства Популяції" у Франції, займається — важливим і для наших збігців — питанням спроваджування чужоземних робітників до Франції. Рада міністрів тепер як раз передискутовує широко закрений проект, що має на цілі спровадити до Франції до 1,000,000 імігрантів-робітників, які разом з родинами, дали би загальне число 5,000,000. Проєкт зазначує, що небезпека виклюднення країни може бути усунена лише трансфузією крови. Державний Іміграційний Уряд почиває рекрутаційну кампанію в таборах збігців в Німеччині. Спеціяльна увага присвячена перевозу до Франції сиріт. Вже два конвої дітей-сиріт, переважно тих, яких батько або мати були французької національности, прибули до Франції. Проєкт передбачає асиміляцію чужинецьких імігрантів, а тому не хоче селити їх великими скупченнями. Також мається на думці прискорити натуралізацію чужинців, перебуваючих вже у Франції, при чім першенство матимуть ті, що билися в французькій армії або в партизанах за визволення Франції. Упривілейоване становище серед кандидатів на імігрантів матимуть техніки, вуглекопи і сільробн.

Найтінс Сенчері енд афтер приносить статтю Ф. А. Войта „Росія, Европа і світ", в якій кількома рядками згадується про революцію 1917 р. і про незалежну українську державу, що з неї зродилася. Підбій України і знищення її державного істновання Московщиною, стаття розглядає як один з етапів російського наступу на Захід.

Патріот друкує витяги з меморандуму Укр. Визвольної Ради на паризьку конференцію. Меморандум протестує м. і. проти представництва України Мануїльским.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода".

ючи і не обороняючи того, що вважаємо шкідливим для загальної української справи, не можна ж зразу звалювати цілої вини тільки на одну групу та підносити проти неї голосу „распни, распни його", якого вже не бракує збоку ворогів.

Реакція проти недопускаемих метод в громадському житті, проти недемократичної монополізації та проти розбивання демократичного громадського обєднання була б цілком здорова і принесла б бажаний успіх, але під умовою, що вона буде конструктивна та що в поборюванні одної скрайности не попадатиме в другу і збереже відповідну рівновагу. Для української справи не буде користі з жодного обєднання чи спільного фронту, який повстав би тільки з метою бортьби проти чогось чи когось, а не боротьби за щось. Промахів поодиноких груп не можна виключити і направити тільки самим поборюванням тих груп, але насамперед кращою конструктивною роботою. Якщо одна група відмовляється від співпраці, розбиває обєднання і т. п., до цеї співпраці не можна її заставити самим тільки поборюванням її, але насамперед кращою і більшою конструктивною активністю. В боротьбі за і проти мусить бути збережена відповідна рівновага і замісць зачинати „ударну кампанію" проти цеї групи, користуючись при цьому теж не завжди надто етичними методами і засобами, інші політичні групи української еміграції в Европі, всі разом і кожна зокрема, повинні б розпочати насамперед таку ж „ударну" за кращі досягнення, за кращу роботу. Не змагатись полемікою, взаємними обвинуваченнями і обчернюваннями, бо це вже „понад план" викоюють всілякі явні і закаптурені вороги українського народу. Натомісць дати перевагу конструктивній, творчій праці, бо вона є найкращим і найбільш переконливим аргументом, який раніше, чи пізніше цілком певно промовив би теж до розуму і переконань та заставив, тоді теж до спільної праці для спільної мети і тих, які сьогодні ще від неї відмовляються.

ПРИГАДКА

НАТУРАЛІЗАЦІЙНІ ПРИВІЛЕЇ ДЛЯ ВОЯКІВ КІНЧАТЬСЯ 31. ГРУДНЯ 1946.

Згідно з законом 1942 року ветерани та дійсні члени американських збройних частин, які служили за цеї Другої Світової Війни (як чоловіки, так і жінки), але ще не мають американського громадянства, можуть його дістати в скорий спосіб. Але сила того закону кінчається 31. грудня 1946 р. Оскільки часу залишилось мало, ще раз пригадується пояснення головного прокуратора в справі тих привілеїв:

„Згідно з законом, всі чужинці, які були легально допущені до Злучених Держав, а також ті, що поза межами Злучених Держав служать, чи служили в американських збройних частинах, мають такі привілеї: не вимагається від них перших паперів; не вимагається посвідки про дозвіл на стале перебування в Злучених Державах; особи, які служили за межами країни, не мусять давати ніяких доказів про легальний приїзд; від таких осіб не вимагається, аби вони прожили певний період часу в Злучених Державах; не ставиться ніяких освітних вимог.

„Закон торкається всіх, хто добровільно вступив, або був покликаний на военну службу в Злучених Державах. Управнені особи можуть перейти натуралізацію і поза межами Злучених Держав. Іміграційне й Натуралізаційне Бюро відкрило свої канцелярії по цілому світі, де тільки є американські військові частини. Ті, що не служили поза межами Злучених Держав, мають представити тільки посвідку про тимчасове допущення до цеї країни...

„Ті, що є в армії, мають звернутися в справі натуралізації до свого начальства; ті, хто почесно звільнені зі служби — до найближчого бюра в справах іміграції й натуралізації".

На той час, коли генеральний прокуратор зробив цю заяву, минулого літа, поверх 112,000 членів американських збройних частин не скористали з того закону. Тим, хто подав був заяву про натуралізацію, але начальство військове їм відмовило, радиться ще раз почати справу. Положення дещо змінилося за останніх кільках місяців і цілком можливо, що коли подадуть свої аплікації тепер, то дістануть прихильну відповідь.

Загальна Рада — ФЛІС.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

З організаційного Союзового руху.

У минулому тижні знов змагались в праці за збільшення членства такі відділи У. Н. Союзу: 45, 105 і 268. Попереду іде таки відділ 45. Не брали ще досі участи в компанії такі відділи: 35, 83, 239, 339, 397 і 422. Правда, теж і в тих відділах уже дехто поробив заходи, а в інших уже починають братись до праці. Можна сказати, що є тільки кілька відділів, що є байдужними. Щонайменше так виглядає. Чому це так, годі їх зрозуміти. Це ж наша рідна організація, про яку нам усім треба дбати. Замало бути членом У. Н. Союзу, бо це народня установа, нас усіх, і всі ми мусимо почуватись до обовязку її поширяти. Добре сказав предсідник 163 відділу, п. Курко, що приєднавши 19 нових членів до відділу не значить, що треба вже спочивати, бо треба далі працювати і приєднувати, щоби бути у цьому доброму ділі на першому місці.

Пригадую, що наближається Різдво Христове. Це знаменита нагода на дарунок для дітей і внуків — у виді грамоти У. Н. Союзу. Чоловік хай запише жінку, а жінка чоловіка. От це буде гарний дарунок, гідний свідомих українців.

А. Маланчук,
організатор У. Н. Союзу.

—о—

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Оживім народне життя!

Наша громада колись була на першому місці поміж патріотичними громадами щодо народнього життя. Вчасі війни, народне життя трохи підупало. Церковно-релігійне життя вже приведено до порядку, а тепер час подумати, щоб привернути життя народне, щоб зорганізувати людей, що подбали б про піддержання духа.

Не маю тут на думці якогось роздвою в громаді. Навпаки, думаю, про консолідацію та взаїмну працю. Успіх праці буде тоді, як не буде одна людина обтяжена всіма громадськими обовязками, а праця буде поділена. Існує в нашій громаді „Український Американський Клюб", який дуже добре може зорганізувати колo себе молодь і старших. Він теж повинен взяти провід в народньому і культурному житті. При клюбі можна зорганізувати аматорський кружок, а навіть хоровий гурток. В зимові вечорі можна багато зробити і підготовитись до національних свят, концертів, вистав та вечерків. Це піднесло б громаду на дусі, пригадало б українську культуру.

В громаді є „Допомоговий Комітет", що займається збіркою по хатах. Це дуже похвальне, бо жертв грошевих потреба якнайбільше. Але треба громаді також культурного життя. Навіть на вигнанні українці уряджують національні свята, концерти та вечерки. Культурним життям наш нарід жив і живе, навіть в неволі — це дух народу!

Як нема в громаді такого життя, то забувається традиція, і помалу громада байдужніє, дух підупадає, а патріотизм зникає. А нам в ці часи так конечно потреба того духа!

Подумаймо над цим і хай Укр. Амер. Клюб назначить вільний вечір чи день, щоб зійтись і обговорити цю справу, якщо громадяни думають що треба про це говорити і над тим застановитись.

Р. М. Д.

ДИВНІ НОВИНИ

Новонароджена дитина зірвала контракт.

Клівленд, 4. грудня. — Найвищей Суд стейту Огайо видав знамение рішення, яке каже, що народження синка в родині Марвина Корта перед 16 місяцями є притокою до зломання контакту найму мещкання („лісу"). Адвокат родини Моргнстерн заявив, що він полетить літаком до Найвищого Суду у Вашингтоні, щоб спинити виконання рішення суду в Огайо. Суд в Огайо оперся на умові контракту, де сказано, що мешкання наймається для дорослих і тому з народженням дитини у родині контракт найму зломаний. Справа стала важлива не лише для цеї однієї родини, але і для інших, які найдуться в тому самому положенні.

ЖАРТИ.

Король відкрив тайну.

Недавно померший еспанський король Альфонсо запрошував до себе на розмову одного міністра, щоб від нього почути думку в справі напрямку державної політики. Одначе він довідався, що заграницею появилися вісті з його розмови з міністром. Тому, що вчасі розмови був приявний лише один посторонній чоловік, а це королівський особистий секретар, який мав найповніше довіря в короля, король рішив запитатися міністра при наступній розмові про цю справу.

— „Очевидно, пане міністре, ви нікому і словечком не згадуєте про зміст нашої розмови" — каже король.

— „Алеж певно, що так!" — відповідає міністер.

— „Отже це лишається різшучо лише між вами й мною?"

— „Рішуче, так!"

— „Не говорите навіть з вашою жінкою про це?"

— „Ні, вона не має поняття про наші стрічі" — твердить міністер.

— „У такому випадку я дам вам одну раду: не згадуйте про це вашій любці!"

Від того часу не було більше публікацій з розмови між королем і міністром.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

4467. Кандрашів Гаврила Івнович з Орловської губ. від Кондрашова Марії Гаврилівни.

4468. Тиндик Марії (Сушницька) з с. Поляки, Судова Вишня, від Тиндик Степана.

4469. Кулик Гринька і Марії з с. Ходачків Малий, Тернопіль, від Кулик Теофіля.

4470. Марущак Осипа від Когут Степана з с. Маріямпіль, Станиславів.

4471. Сабат Василя з с. Глибівка, Станиславів, від Бобик Дмитра.

4472. Ковальчук Свистіяна з с. Россолівці, Волинь, від Ковтонюк Филемона з Камінки Струмилової.

4473. Оленко Ілька з с. Вовчківці, Зборів, Берегуля Миколи, Ратковська Марії від Мазуркевич Івана.

4474. Мельник (Олюнька) дочка Прокопа з с. Глинна, Бережани, від Бабяк Петра.

4475. Кобець Гната від Кобець Якова з Великої України.

4476. Щербата Марії, Рущак Олекси з с. Мужилів, Підгайці, від Щербатий Василя.

4477. Шевчик Катерини (Буксак) з с. Бусно Нове від Шевчук Івана та Розалії.

4478. Кучерепа Софії з села Оріхівці від Цих Марії.

4480. Гунька Олекси з села Мусорівці, Кремянець, від Ковальчук Афтаназія.

4481. Мелешка Михайла з с. Березова Лука від Мелешко Захара.

4482. Маньків Кіндрата з с. Русятичі, Бібрка, від Орчинська Марти Бейко.

4483. Мальків Феськи з села Русятичі, Бібрка, від Мань.

4484. Рудницький Григорія, Мефтод Данила з с. Корчевська Семків Ольги.

4485. Нацюк Миколи, Стойка Володимира від Свербило Степана, син Максима, з села Морич, Тернопіль.

4486. о. Падій Івана, Палій Марії (Сікора). Поліщук Анни, Казьмирик Степаня всі з с. Богданівки, Скалат, від Палій Степанії.

4487. Лоза Катерини, сестри, з с. Дмитрів, Холоїв, від Лоза Осипи, доч. Луки (Филипович) з с. Дмитрова.

Смаль Анни (Гладій) і Гладій Степана з с. Сянок, Теребовля, від Смаль Михайла, син Томи з с. Говилів Великий, Теребовля.

4488. Лисяк Сергія, син Олександра, та Йосипи з Яців Лисяків від Ріпинський Юрія, син Богдана, та Ірени з Лисяків з Дрогобича ост. Тернопіль.

4489. Попенко Данила з с. Подоляни, Рівне, Копенко Миколи від Стукало Дмитра.

4490. Циган Павла від Циган Йосифа з с. Ходачків Великий, Тернопіль.

4492. Макойда Олекси, Кругдий Федора від Корда Михайла з с. Серники, Рогатин.

4494. Галушко Захара, Івана і Марії від Радченко Івана.

4495. Курило Гриня, Тимків Дмитра з с. Верхня, Калуш, Гашовський Михайла і Василя від Курило Петра з с. Требухівці, Бучач.

4496. Горобець Івана з села Городниці, Копичинці, від Лісабабіна Анни і Тамари.

4497. Форись Марії від Форись Марії (Маршалок) з Ляшок Мурованих.

4499. Холявка Михайла з Бозька, Сянік, від Теплий Осипа з с. Бозька, Сянік.

4500. Турецький Петра, Плекан Андрія, Дмитрик Розалії, всі з с. Черкави, Самбір, від Турецький Миколи.

4501. Ковальчук Варвари з с. Пишківці, Бучач. Скульський Фелікса від Скульський Миколи.

4502. Довбняк Миколи з с. Владимирці, Жидачів, Ковалишин Миколи з с. Побережже, Жидачів, від Кварціян Християни (Бегей) з села Журавно, Жидачів.

4505. Падучак Ілька з с. Липиці Горішної, Рогатин, від Салик Степана.

4506. Герич Дмитра з Гроздиків, Жеребко Мальвини, Жеребко Ореста з Крехова, Жовква, від Демчишин Олександра.

4507 Кузьма Олександра, Штефінський Івана від Кренців Сеня з с. Рахиня, Долина.

4508. Ваверчак Семена і Параски з Сянiччини від Ваверчак Анни.

4509. Боечко Михайла і Гнатківський від Гнатківський Івана.

4510. Блюк Максима, Борис від Блюк Гавриіла з Кобринщини.

4512. Машлюк Катерини (Грицай), Миськів Миколи з села Заболотці, Броди, від Грицай Олекси.

4514. Приведа Григорія, Марій від Гнип Микити.

4515. Гнидозуб Василя, Петрович з Буковини, Гарасим Івана Танасів з Топорівець, Чернівці, Буковина, від Гнилозуб Юрія.

По інформації писати до:
United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.
В запитах просимо конечно подати групу і число.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ТОЛІДО, О. — Бр. св. О. Николая від. 167, повідомляє всіх членів і членкиць, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в годині 2. пополудні, в гали де звичайно. Просимо явитися на ці збори, бо буде вибір уряду на наступний рік і інші важні справи до полагодження. Довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглі вкладки. — Уряд.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Сестр. Пресв. Діви Марії, від. 322, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в пятницю, 13. грудня, в годині 8. ввечір, в Українській Централі, 180 Вілйем Стр. Всі члени обовязково мають прийти на ці річні збори, бо буде вибір уряду. Довгуючі члени мусять заплатити цього місяця залеглости, або будуть суспендовані. — Карач, секр.

ФИЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. — Річні збори Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375, відбудуться 15. грудня, в годині 12. сполудне, в домі Тов. У. А. Горожан, 847 Н. Фреклин ул. Обовязком є кожного члена явитися на збори, бо є важні справи до полагодження, як також вибір управи на 1947 рік. — За управу: Г. Дороховський, гол.; В. Василюк, кас.; І. Харамбура, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Річні збори Тов. Запорозька Січ, від. 317, відбудуться в неділю, 15. грудня, в год. 1. пополудні, в гали У. Н. Дому. Буде звіт секр і контр. комісії та вибір урядників на 1947 рік. — За уряд: Г. Маздір, предс.; І. Кіщак, кас.; М. Дидик, секр.

ДЕРБИ, КОНН. — Тов. Запорозька Січ, від. 23, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в год. 1:30 пополудні, в галі де звичайно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде вибір уряду на 1947 рік і інші справи до полагодження. — Т. Захаревич, предс.; А. Пресковнч, кас.; І. Бінковський, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Кирила й Митодія, від. 86, відбудуться в неділю, 15. грудня, зараз по Сл. Божій, в укр. парох. школі кім. ч. 3. Всі члени обовязково повинні прийти на ці збори і вирівнати свої залеглости, щоб з кінцем року всі братські книжки були приготовані до контролі. — Уряд.

САВТ ПЛЕЙНФІЛ, Н. ДЖ. — Відділ 312 повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14. грудня, в годині 8. ввечір. Просимо прийти точно на час. Член, що не прийде на збори, підлягає карі 2 дол. — УЧряд.

ЧЕСТЕР, ПА. — Бр. Сош. св. Духа, від. 237, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, точно в год. 2. пополудні, в У. Н. Домі при 4. і Ворд ул. Обовязком є усім членів прийти на час хоч раз на рік, бо це є важні збори. Буде звіт уряду і контр. комісії та вибір уряду на 1947 рік. — За уряд: Н. Броницький, предс.; Т. Крика, кас.; Г. Стеців, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Тов. укр. Січ, від. 39, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 15. грудня, в 3. годині пополудні, в У. Н. Домі. Просимо членів прийти на час і вирівнати свої належитости. — За уряд: О. Шмокалюк, предс.; В. Осохівський, фін. секр.; І. Пігуляк, кас.; А. Яворський, рек. секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в 2. год. пополудні, в гали У. Г. Клюбу, 13 Вашингтон ул. Буде річний звіт і вибір уряду на 1947 рік. — В. Комар, предс.; В. Мандзій, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Збори 204. відділу відбудуться в суботу, 14-го грудня, в год. 8:10 ввечір, в салі укр. прав громади, 334 Іст 14. вулиця. Всі члени відділу обовязково повинні прийти на ті збои та вирівнати залеглі і біжучі вкладки, щоби можна було приготовити як слід звіт на річні збори 11. січня 1947. — Уряд.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. — Тов. ім. Івана Франка, від. 266, дає до відома, що **річні збори** відбудуться 15. грудня, в гали церковній в 10. год. зрана. Обовязком є кожного члена і членіцї бути на цих зборах, бо є важні справи до олагодження і буде вибір уряду на 1947 рік. — В. Труфин, секр.

БАЛТМОР, МД. — Бр. Пресв. Тройці, від. 320, повідомляє всіх членів, що **річні збори** відбудуться 15. грудня в годині 2. пополудні, в гали У. Н. Дому. Просимо всіх членів прийти на час, бо буде вибір уряду на 1947 рік. Взиваємо довгуючих членів вирівнати свої вкладки за цей рік. — Й. Мармаш, предс.; Г. Подгорняк, кас.; Г. Іванович, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14-го грядня, в годині 7:30 ввечір, в укр. прав. галі, 675 Савт 19. вул. Буде вибір уряду на 1947 рік. — Н. Боднар, предс.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, секр.

СЕНТРАЛ ФАЛС, Р. АЙ. — Тов. ім. І. Франка, від. 93, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в годині 1. пополудні, в гали 59 Сентрал ул. Обовязком кожного члена є прийти на час. — За уряд: І. Клименчук, предс.; П. Тітик, кас.; П. Бенковський, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Богдана Хельницького, від. 133, повідомляє всіх членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14. грудня, в годині 8. ввечір, в Українській Централі, 180 Вілйем ул. Просимо всіх членів прийти, бо буде вибір уряду на 1947 рік. — За уряд: П. Брунька, предс.; З. Литовинський, кас.; І. Андрійчин, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. — Річні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 73, відбудуться 15. грудня, в 2. годині, при Ковел і Емгерст ул. Обовязком є кожного члена прийти на збори, бо буде звіт контролі, вибір уряду на 1947 рік і інші важні справи до полагодження. Неприявні члени підлягають карі, яка була ухвалена на останніх зборах. — Уряд.

РОМ, Н. Й. — Бр. св. Михаїла, від. 121, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в годині 2. пополудні, в У. Н. Домі. Взиваємо всіх членів і членкиць прийти на означений час. Буде звіт контролі і вибір уряду на 1947 рік. — За уряд: Л. Голіят, предс.; Т. Боднар, кас.; О. Гадз, секр.

МАГАНОЙ СИТІ, ПА. — Тов. Запорозька Січ, від. 305, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в годині 12:30, зараз по Сл. Божій. Взиваємо членів прийти на означений час і виповнити свої залеглости. Буде вибір урядників на 1947 рік. Контроля дасть звіт за 6 місяців. Просимо привести з собою нових членів. — І. Годованець, предс.; М. Тихневич, кас.; М. Гентош, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Тов. ім. Д. Вітовського, від. 268, відбудуться в суботу, 14. грудня, в домі ЯУ. А. Горожан на Вейклін ул., в годині 7:30 ввечір. Приявність кожного члена обовязкова. — Уряд.

ГВАЙТСТОН, Н. Й. — Тов. Просвіта, від. 129, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14-го грудня, в 8. год. ввечір, під ч. 149-20 — 9. Еве. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження ді буде вибір уряду на наступний рік. Не явившийся член заплатить кару згідно зо статутом. — М. Баран, предс.; Й. Драган, кас.; М. Дзярський, секр.

ВІЛІНГ, В. ВА. — 56 відділ повідоляє всіх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в год. 2. пополудні, в галі церковній. Буде вибір уряду і важні справи до полагодження. Не приявні члени будуть карані згідно з ухвалою. Позамісцеві члени шліть гроші на нову адресу секр. M. Mewid, 155 — 14 St. — За уряд: І. Ковальчик, предс.; П. Вітенко, кас; М. Медвідь, секр.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. — Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 137, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15-го грудня, в годині 1. пополудні, в галі парохіяльній. Взиваємо всіх членів прийти на означений час, бо будуть важні справи до полагодження, і буде вибір уряду на наступний рік. — За уряд: Ф. Сагатий, предс.; М. Підгайний, кас.; М. Колодруб, секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в годині 2. пополудні, в гали парохіяльній, 803 Фронт ул. Просимо членів і членкиць прийти на означений час та вислухати звіту урядників і контрольорів за другого пів року, та вибрати урядників на 1947 рік. Пригадуємо довгуючих членам, що як не вирівнають своїх вкладок на цих зборах, то будуть суспендовані. — За уряд: В. Ракочий, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 15. грудня, в українській гали, 74 Н. Лавренс ул., в 1. годині пополудні. Довгуючі члени мають заплати свій довг. — В. Шипула, предс.; О. Костюк, фін. секр.

ВЕСТ САЙД НЮ ЙОРК. — Тов. Свобода, від. 194, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14. грудня (в годині 8. ввечір, під ч. 350 Вест 41. вул. Просимо всіх членів прийти і вирівнати залеглі вкладки. Є важні справи до полагодження і буде вибір уряду на 1947 рік. — Уряд.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142, повідомляє всіх своїх членів, місцевих і позамісцевих, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14. грудня, в год. 7:30 ввечір, в гали У. Н. Дому, 212 Фултон ул. На порядку дня звіт урядників і контр. комісії та вибір уряду на 1947 рік. Будемо приймати нових членів. — За уряд: Я. Лещак, предс.; П. Пілат, кас.; П. Остапчук, фін. секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Тов. Вільні Козаки, від. 116, повідомляє всіх членів і членкиць, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. грудня, в українській гали, 824 Аделайк ул., у годині 3. пополудні. На деннім порядку буде звіт уряду і контр. комісії Контр. комісія має явитись у секретаря в суботу, 14. грудня, в 8. годині ввечір. На річні збори мають явитися всі члени і членкиці. Буде вибір уряду на 1947 рік. З нагоди 24-літнього ювилею Тов. Вільні Козаки кожний член має вписати свою жену і діти. На річних зборах буде ниєсподіванка для вояків, котрі щасливо вернулися до дому. — М. Скурняк, предс.; М. Думанський, кас.; П. Стадник, секр.

ДО ЧИТАЧІВ СВОБОДИ

Коли зміняєте свою адресу, а Ви є ЧЛЕНОМ У. Н. Союзу, то подайте число відділу. А коли Ви є передплатником, то це при зміні адреси зазначіть.

Подані нам так інформації прискорять зміну адреси без проволоки.

Адм. Свободи.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 11. листопада 1946 р. помер у 67. році життя

ПЕТРО ТОРБИН,

член відділу 104 У. Н. Союзу в Перт Амбой, Н. Дж.

Покійний походив з Клещівна, пов. Рогатин, Полишив у смутку жену Катерину і трое дітей: Івана, Василя і Анну.

Похорон відбувся з церкви св. Володимира в Елизабет, Н. Дж. Похований на цвинтарі Евергрін, Гілсайд, Н. Дж. — В. Й. П.!

Катерина Торбин.

Дня 4. грудня 1946 року померла у 54. році життя

ЕВДОКІЯ КОВАЛЬ,

з дому [illegible]

довголітна членкиця відділу 52 У. Н. Союзу в Голійок, Масс.

Покійна була щира українка, щедро давала жертви на українські цілі і Тов. підприємства. Походила зі села Колдівки, повіт Скалат, Західна Україна. Полишила в смутку мужа Василя, два брати: Семена і Ілію, сестру Софію Процишин, братові Йосифину і Софію.

Похорон відбувся 6. грудня при великім здвизі народа, рідні і членів. — В. ЇЙ П.!

Д. Хрупалик, секр.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

ПОШУКУЮТЬ

ГАВРИШКІВ ГРИГОРІЙ ВАСИЛОВИЧ з села Бужка пошукує своєї сестри **АННУ ГНИП**, також з села Бужка. Хтоб про неї знав, або вона сама, хай пише до: 241-3

LOUIS HAYOWYK,
63 Hope Ave., Passaic, N. J.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

$1,000.00 НАГОРОДИ

за інформації, що вкажуть де є родичі або брати МАРІЇ МОСКАЛЮК, яка має тепер около 41. літ. Її батько називається ПАВЛО, мама МАРІЯ, брати ВАСИЛЬ і ІВАН МОСКАЛЮК. Одного разу мешкала в Клівленд, Огайо, а також у Филаделфії і Честер, Пенсилвенія. Попередно жоната з Василем БУРАК, котрий має правдоподібно тепер жити в місті Ню Йорку.

Інформацій ми тільки бажаємо щодо теперішних адрес батька, матери або братів. На потвердження, що правдиві інформації є нам подані, нагорода буде виплачена через цю канцелярію. 242-4

CAL CRIM DETECTIVE BUREAU, Inc.
209,10,11 TRACTION BLDG.,
P. O. BOX 134, CINCINNATI 1, OHIO
Ця оферта на нагороду кінчається 15, січня 1947.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

Отсим повідомляємо всіх тих, котрі посилають до поміщення оголошення про те, що скитальники шукають в. Америці рідні, чи знайомих, а виразно не напишуть, що це платне оголошення, або не платне, то такі оголошення адміністрація пересилає до Зл. У. А. Д. Комітету в Филаделфії, який веде з них реєстр і якому „Свобода" поміщує такі оголошення безплатно.

Хто хоче, щоби його оголошення було поміщене у „Свободі" окремо від оголошень Зл. У. А. Д. Комітету, хай напише виразно, що це платне оголошення і скільки разів має бути поміщене.

Адм. „Свободи".

ТАРЗАН, ч. 1498. Небезпечна примана.

OGHU, HEARING THE HORSE'S HOOFS, STARTED TOWARD HER BABY.

-1498- AS OGHU RUSHED TOWARD SONIA, HER HORSE SHIED VIOLENTLY...

—THROWING ITS RIDER. BUT SONIA'S TRAINING SERVED HER NOW—SHE LANDED ON HER FEET.

IN FASCINATION AT THE DANCER'S BRIGHT COSTUME, BRULA LEANED TOO FAR FORWARD AND FELL.

Огу почувши тупіт кінських копит, пігнала до своєї дитини.

Коли Огу кинулася проти Соні, кінь став дуба...

і скинув свого їздця з хребта. Одначе Соня вивчена в цирку, скочила на ноги.

Зваблена ясним одягом танцюристки, Брула нахилилася задалеко і впала з галузі.